

בש"פ 388/15 - תופיק דלו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 388/15

לפני:

כבוד השופט מ' מוז

העורר:

תופיק דלו

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזוי בתל אביב-יפו
(כב' השופט צ' קאפק) ב-מ"ת 2984-02-12 מיום
13.1.2015

תאריך הישיבה:

ה' בשבט התשע"ה (25.1.2015)

בשם העורר:

עו"ד אבי כהן

בשם המשיבה:

עו"ד ענת בן זאב

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המוחזוי בתל אביב-יפו מיום 13.1.2015 בתיק מ"ת 2984-02-12 (כבוד השופט צ' קאפק), בגדה נדחתה בקשה העורר לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט המוחזוי מיום 5.3.2012 לעצור אותו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

עמוד 1

1. פרטן כתוב האישום שהוגש נגד העורר ושניים נוספים, פואד אבו מנה (להלן: פואד) וטלאל ג'יריס אבו מנה (להלן: טלאל), הובאו בהרחבה בהחלטות בית משפט זה בהלים קודמים בוגע לטענה של השלשה (ההחלטה מיום 31.1.2013 בעש"פ 552/13; החלטה מיום 10.12.2013 בעש"פ 7826/13). אחזור להלן על עיקרי הדברים בתמצית.

2. לפי המפורט בכתב האישום, העורר, פואד וטלאל קשו לרצוח את גבריאל קidis, יו"ר האגודה הנוצרית-אורתודוקסית ביפו, על רקע סכסוך משפטי בין טלאל לבין זכות החזקה בדירות מגוריים ביפו. פואד, אשר חשב כובע ומסיכת סנטה קלואס, והעורר לצדויו, ניסו תחילת לרצוח את המנוח במהלך טקס חג המולד בכנסייה, תוך שקרוב אחר כיבת לשם כך את האורות במקום, אולם הניסיון לא צלח. משך, בתום הטקס עקבו העורר ופואד אחר המנוח במהלך תהלוכת חג המולד הנוצרית-אורתודוקסי בעיר יפו. בפינת רחובות ذקר פואד את המנוח בגבו כשהעורר מתצפת ומחפה עליו. מיד לאחר מכן נמלט פואד מהמקום והגיע לבתו של טלאל, החליף חולצה והצטלם עם טלאל ואחרים כדי לבסס לו אלibi שקרי.

בгин המעשים האמורים הואשנו השלשה בקשרם לביצוע פשע, פואד והעורר הואשנו ברצח, וטלאל הואשם בסיווע לאחר מעשה (תפ"ח 2953-02-12).

הליך המעצר

3. بد בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה למעצר הנאים עד לתום ההליכים. ביום 5.3.2012 נעתר בית המשפט המחויז לבקשת הוירה על מעצרם של הנאים עד תום ההליכים.

בית המשפט קבע, כי ישנן ראיות לכואורה להוכחת אשמתו של פואד ברצח ואשנת העורר כמבצע בצוותא. מאפייניו הפיזיים של פואד, בגדיו ומסיכת סנטה קלואס יהודית שחייב, כפי שנראה ברטמי מצלמות האבטחה, תאמו את תיאור הרוצח. אשר לעורר, הרוי הוא נראה ברטמי האבטחה בסמוך לפואד במהלך הערב, לרבות במקום ביצוע הרצח. בנוסף, בחקירותו מסר פרטנים מוכנים אשר אמורים להיות במידעת מבצעי הרצח בלבד, דוגמת סוג הסכין בה בוצע הרצח, ביצוע הרצח ללא כפפות, הניסיון שלא צלח לבצע את הרצח בכנסייה, העובדה שהרוצח חשב מסיכת סנטה קלואס ולא תחפושת מלאה. לתמונה זו האטרפה הימלטות העורר לרמלה לאחר הרצח, ומימן שכיר טרחת עורכי דין על-ידי טלאל, כפי שמסר למدوוב. על יסוד הראיות האמוריות, וכן חזקת המסוכנות הסטטוטורית בעבירות בהן עסוקין ומסוכנות העורר ופואד הבוראה ממעשייהם המתוארים, החליט בית המשפט לעצור את השניהם עד תום ההליכים נגדם.

4. פואד והעורר עררו על ההחלטה האמורה בדבר מעצרם עד תום ההליכים, אולם אחר בקשות דחיה חוזרות שהגינו, הודיעו על מحقيقة העורר תוך שמירת טענותיהם לבקשת לעיון חזרה, ככל שתהיה עילה להגשתה (ההחלטה מיום 16.7.2012 בעש"פ 2785/12). בהתמשך משפטם מעבר לשעה וחודשים הואר מעצרם בהחלטות בית משפט זה לפי ס' 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) התשנ"ז-1996 (ההחלטה מיום 31.1.2013 בעש"פ 552/13; ההחלטה מיום 27.10.2013 בעש"פ 6888/13; והחלטות נוספות בדבר הארצת המעצר מעת לעת בהסכמה

5. הטענים שבו וביקשו עיון חוזר בהחלטה מעצרם עד תום ההליכים, אך זו נדחתה על-ידי בית המשפט המחוזי (כבוד השופט צ' קאפקה, החלטה מיום 28.8.2013). ערכם על ההחלטה נדחה אף הוא בהחלטת השופת חיות (החלטה מיום 10.12.2013 בdish 13/7826). בין היתר נקבע, כי טענת העורר לפיה הפרטים המוכנים פורסמו בתקשרות ואין בכך שמסר אותם בחקירתו כדי לקשרו אותו לרצח, דינה להידחות כיוון שאין מקום לטעון בבקשתה לעיון חוזר טענה ערעורית המכוננת נגד החלטת המעצר המקורית ושaina נסמכת על עובדות חדשות. כן נקבע, כי איפילו היה בטענה ממש, לא היה בכך לכרטס בתשתיות הראיתית הקיימת עד כדי שלילת סיכוי סביר להרשעה, בשים לב לראיות הניסתיות נגד העורר, וביחוד קרבתו ההדוקה והנמשכת לפחות לאורך עבר האירוע, אשר נותרה ללא הסבר מאת העורר. בהקשר זה צוין, כי גרסתו הראשונית של העורר נסתירה בורותי מצצלמות האבטחה, ואחריה שמר הוא על זכות השתקה ולא העמיד הסבר לראיות נגדו. בית המשפט הוסיף, כי נוכת חלוף הזמן אין לשולל אפשרות שסוגית המשך מעצרו של העורר תשוב ותיבדק בבקשתה לעיון חוזר, ככל שניתן יהיה להציג עובדות אשר יצדיקו זאת.

6. אחר האמור הוארך מעצרם של העורר ופואד בהסכם הצדדים שלוש פעמים נוספות, האחרונה שבנה נערכה ביום 18.12.2014, לאחר שהוחלף סגנוו של העורר ומונה לו סגנוו הנוכחי מתעם הסגנoria הציבורית (dish 8483/14).

הבקשה לעיון חוזר והערר

7. העורר שב ופנה לבית המשפט המחוזי ביום 25.12.2014 בבקשתה לעיון חוזר, במסגרת טען כי יש לשחררו מעצר, וכן לחולופת מעצר, נוכח חולשת התשתיות הראיתית. בבקשתו חוזר וטען, כי הפרטים המוכנים היו ידועים לכל ופורסמו בתקשרות ומשם נודעו גם לעורר טרם מסירתו אותם בחקירתו. כן טען כי ראייה חדשה של איכון מכשירו הסלולרי מלמדת כי בימים שלאחר הרצתה שהה ביפו ולא ברמלה והמשיך בעבודתו בראשון לציון, ולפיכך לא נמלט מאימת הדין. עוד טען כי יש לשחררו לאור התמימות המשפט, ובשים לב לאפליאתו לעומת טלאל ששוחרר ממעצר ולעומת אחרים שהיו מעורבים בפרשה ולא הוועדו לדין. בנוסף, ביקש להורות למפקד כלא רימונים להתר למומחה פוליגרפ מטעם הסגנoria להיכנס לבית הסוהר על מנת לעורר לו בדיקה.

8. ביום 13.1.2015 נדחתה ב请假ה בית המשפט המחוזי את הבקשה לעיון חוזר בנמקו שהטענות המוצגות הוצגו ונדחו בבקשתה הקודמת לעיון חוזר, ואין בהן ממש גם לגוףן. הטענה בעניין הפרטים המוכנים הוצאה על ידו בבקשתה הקודמת לעיון חוזר ונדחתה על-ידי שתי הערכאות. שאלת בריחתו של העורר לרמלה הינה נסיבה שלילת, מה גם שהקביעה כי שהה ברמלה נסמכה על גרסתו שלו. אשר לטענת האפליה לעומת טלאל, צוין בית המשפט כי יש טעם לפגם בכך שהוא מועלית כשתיים כמעט לאחר שחרורו של טלאל, וכאשר סגנוו העורר בתקופה זו הסכימו מעת לעת להארכת מעצרו. בית המשפט הוסיף והבהיר, כי עניינו של טלאל שונה, שכן לעורר מיחסת עבירות רצח בעוד שלטלאל מיחסות עבירות קשר וסיווע לאחר מעשה. לעניין אי העמדת אחרים לדין בפרשה נקבע, כי אין לפניו בית המשפט מכלול שיקולי התביעה והראיות שהיו לפניה טרם שהחליטה על סדרת התקיק נגדם. אף הבקשה להתר עricht בדיקת פוליגרפ מטעם העורר בתחום הכלא נדחתה, בשים לב לאוי קבילות ראייה זו בהליך העיקרי, ולכן שrank במרקם חריגים שימושה היא אינדיקטיבית לעניין מסוכנות בהליך המעצר והמקרה דין אינו בא בגדרם של מקרים חריגים אלה. מכאן הערר שלפני.

9. במסגרת כתוב העורר ובדין לפני שב העורר טוען, באמצעות בא כוחו, כי יש לשחררו ממעצר נוכח חולשת הראיות נגדו. לטענתו, אין ראות לאשמו בשם לב לכך שה郎 גלי פנים במהלך הערב, לא החזיק סכין, לא הוכח שידע שפואד החזיק סכין והתקoon להמית את המנוח, לא הוכח שהיא לו מנייע לרצוח את המנוח ואף השתתקף בלווייתו. כמו כן, הפרטיטים המוכנים שמסר למדובב נודעו לו מן התקורת ומשמעותו, ואיכון המכשיר הסלולרי מלמד כי נכח ביפו ובמקום עבדתו ביום של אחר הרצח ולא נמלט לרמלה. העורר הוסיף, כי מחקרי תקשורת עליה כי בחודשים שקדמו לארוע שוחח טלפוני עם פואד שלוש פעמים בלבד, ועם טלאל לא שוחח טלפונית כלל. כן טוען, כי הוא פועל להסיר בהליך המתאים את החיסין מידיעות אשר הוא סבור שיש בהן להוכיח את חפותו.

עוד טוען, כי התmeshכות ההליכים ומעצרו מזה 37 חודשים משנים את נקודת האיזון ומצדיקים את שחרורו בחילופת מעצר, מה גם שמסוכנותו מבצעו פחותה מזו של מבצע הרצח עצמו, ושבידו להציג חלופת מעצר ראייה. כן הועלה שוב טענת האפליה לעומת טלאל ששוחרר מעצר, וכן אףלה לעומת מערבים אחרים שלא העמדו לדין בפרשא. ולבסוף נטען נגד ההחלטה שלא להתריר כניסה של מומחה פוליגרפ לתחומי בית הסוהר לצורך ערכית בדיקת פוליגרפ מטעמו.

10. המדינה בטיעונה סמוכה ידה על החלטת בית המשפט המחויז והדגישה, כי העורר לא הצבע על שינוי נסיבות המצדיק שינוי ההחלטה המעצר עד תום ההליכים, ונדרש בבקשתה לעיון חוזר. הzier המרכז' בראיות נגד העורר היה ונותר התמונות שצולמו בנסיבות האבטחה, בהן נראה העורר כיחיד המלווה את פואד בשלב המרכזי של האירוע, לרבות בזמן דקירת המנוח. התשתיות הריאייתי דזוקא קיבלה חיזוק בדיוני ההוכחות, שכן העורר, אשר לכתילה הבהיר שהתלווה לפואד, בניגוד לעולה מן התמונות, אישר בחקירותו בבית המשפט כי הוא אכן התלווה לפואד לאורך האירוע. טוענתו כי איכון מכשירו הסלולרי מלמד שלא נמלט לרמלה אינה מתיחסת עם האזנת הסתר בה נשמע אומר במפורש כי הוא שווה ברמלה מספר ימים כיוון שהמשטרה בעקב צמוד על ביתו והתייחס למוות המנוח. יתר הראיות החדשות להן טוען העורר - בדיקת פוליגרפ שהוא מבקש לעורר וחומר מידע שהוא מבקש לגנות - הן ראיות בלתי קבילות. כן התייחסה לכך שבין הפרטיטים שמסר העורר למדובב נכללו הדגמת גודל הסכין, עניין הcpfות וענין מימון שכיר הטרחה על ידי טלאל - כולם פרטיטים מוכנים שאינם ידועים למי שלא היו מעורבים ברכבת.

אשר להתששות ההליכים צינה באת כוח המדינה, כי התקיימו למעלה מ-60 ימי דין'ים ארוכים, בהם נשמעו 63 עד הבדיקה, הוגשו מאות מוצגים, והוחל בפרשת הגנה, והוסיפה כי לא בוטלו דין'ים ביוזמת הבדיקה או בבית המשפט, ולעומת זאת מספר דין'ים בוטלו ביוזמת הסגנורים. מכל מקום, כעת קבועים 9 מועדים נוספים להמשך, והצדדים נערכים לסיומו המהיר של המשפט. באת כוח המדינה אף הסתיימה מכך שהעורר נתן הסכמה להארצת המעצר ב-90 ימים וכעת, בתוך התקופה לה הסכימ, טוען הוא להתששות ההליכים. אשר למסוכנות הדגישה, כי מסוכנות העורר גבואה נכון חומרת המעשה - ביצוע בצוותא של רצח מתוכנן מראש של מנהיג קהילה, וכן עבורי הפלילי המכובד של העורר, אשר אליו הטרפה הרשעה נוספת בתקופת מעצרו, בגין נידון ל- 6 חודשים מאסר בפועל, וכעת תלוי ועומד נגדו כתוב אישום נוסף בגין תקיפת סוחרים בכלל. אשר לטלאל, עניינו שונא שכן אין די ראיות לקשור אותו כמשדל ולכן הואשם הוא אך בקשרת קשר וסיווע לאחר מעשה. יתר המעורבים לא העמדו לדין מאחר שלאחר היציאה מהכנסייה נראה עוזבים את האירוע. ולענין הבקשה להתריר לעורר ביצוע בדיקת פוליגרפ בתחום הכלא, הפניה המדינה לפסיקה לפיה אין לקבל בשלב המעצר עד תום ההליכים תוכאת בדיקת פוליגרפ, כיוון שלא תהיה קבילה בשלב המשפט העיקרי.

דין והכרעה

11. מסגרת דיננו היא עיר על החלטה בבקשת לעיון חוזר. הליך זה מוגבל למקרים בהם "נתגלו עובדות חדשות, נשתו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" (סעיף 52 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה - מעצרם), התשנ"ז-1996). בהתאם לכך, הליך הבקשת לעיון חוזר לא נועד לשמש מסלול לערעור מחדש על החלטת המעצר (בש"פ 2274/02 זכריה עמרם נ' מדינת ישראל (18.3.2002), בש"פ 5463/03 נסימוב נ' מדינת ישראל (25.6.2003)). בהתאם לכך, טענות בדבר כرسום בתשתית הראיתית מוגבלות לטענות בדבר ראיות חדשות או התפתחויות חדשות בשמיות ההוכחות. זאת ועוד, טענות כאלה יהא בכוחן להביא לשינוי ההחלטה המעצר עד תום ההלכים רק מקום שהן מצבעות על "שינוי דרמטי" או "כרסום עמוק" בראיות התביעה עד הטיתת הcpf לזכויו הנאשם. כפי שנקבע בש"פ 4794/95 שאבי ואח' נ' מ"י, (6.8.1995):

"יש להצביע על שינוי דרמטי במערכת ראיות התביעה, ועל כרסום מהותי ומשמעותי בה. צריך להיות בשני שלבים, כדי להוכיח את הקורה על פיה, עד כדי הטיתת הcpf לזכות הנאשם באופן שהסיכויים לזכויו בעליים על הסיכויים להרשותו. מהפרק זה צריך להסתבר מניה וביה מתרע העדויות... כל עוד אין בחומר הראיות על פניו כדי להוכיח את גירושת התביעה או כדי לכרכום בה כרסום עמוק, אין מקום להורות על שחרור הנאשם ממעצר" (ההדגשות אינם במקור).

12. בחינת טענות העורר באשר לראיות בראוי האמור מעלה, כי לא קמה עילה לשנות מהחלטת בית המשפט המחויז לעצור את העורר עד תום ההלכים. העורר חוזר על טענות אשר נבחנו שוב ושוב בהלכים קודמים, ובכולם נמצא שהraiות עומדות ברף הראיות לכואורה הנדרש. משנסתיימה פרשת התביעה וכן חלק נכבד מפרשת ההגנה, כולל עדות העורר עצמו, הרי ככל שחל כרסום בראיות התביעה, היה על העורר להעלות זאת בבקשת לעיון חוזר. אולם העורר לא הציע על טענות חדשות או על התפתחויות בעקבות שמיות הראיות בהליך העיקרי המצדיקות עיון חוזר בהחלטת המעצר עד תום ההלכים.

למעלה מן הדרש אציג, כי הטענה כי הפרטים המוכנים נודעו לעורר מהתקשורת נדחתה על-ידי השופטת חיות בש"פ 7826/13 במסגרתו עיר על דחית בקשתו הקודמת של העורר לעיון חוזר, בגיןו שאין המדבר בטענה או ראייה חדשה שלא נידונה בהליך המעצר, ושאיפלו ננich שיש בה ממש, אין בה לכרכום בתשתית הראיתית עד כדי שלילת סיכוי סביר להרשותה. אף הטענות כי היל גלי פנים, שלא החזק סכך בעצמו, ושלא הוכח שידעו כי פואד מחזיק סכך, הן טענות שנידונו כבר בעבר, והן מتعلמות מן הראיות נגד העורר, המואשם בביצוע בצוותא לאחר שנראה במצלמות האבטחה כיחיד המלווה את פואד בשלב המרכזי, לרבות בזמן דקירת המנוח. טענות העורר לעניין איכון מכשירו הסלולארי ביום שלآخر הרצח מתעלמות מראיות לכך ששזה ברמלה באותו יום שיחת טלפון שקיים עם חברו ותשובותיו שלו בקשרו, ומכל מקום אין מדובר ברכיב ממשוני בראיות נגדו. גם טענותיו בדבר דليلות שיחות הטלפון עם פואד וטלאל או השתתפותו בלוויית המנוח, אין בהן לכרכום בתשתית הראיתית עד כדי הטיתת הcpf לזכותו. ככל שישר החיסין החל על הידיעות המודיעניות כנטען, וככל שהוא בהן כדי להעמיד ראיות קבילות לחפותו במידה שפורטה לעיל, יוכל לפנות אז בבקשת לעיון חוזר, הפעם במסגרת העילות שנקבעו לכך.

13. בא כוח העורר טען עוד, כי התmeshכות ההלכים משנה את נקודת האיזון מול מסוכנות העורר ומקימה הצדקה להסתפק בחלופת מעצר. ואולם, מסוכנות העורר רבה. עסוקן בעבירות רצח שבוצעה בנסיבות אחר תכנון. לעורר עבר פלילי לא מבוטל, ואף בהיותו תחת מORA הדין תקף באלים סוחרים בכלל. ההליך אכן נמשך זמן לא מבוטל, אך אין לומר כי המשפט אינו מתנהל בקצב סביר,abis לב להיקף חומר הראיות, רשות העדים הארכאה שנשמעה וקצב הדיונים. בבית המשפט המחויז התקיימו שירות דיונים האוחזים למלטה מ-1700 עמודי פרוטוקול. מספר מועדי דין בוטלו בשל חילופים בייצוג העורר, ומעבר לכך מתאפשר הרשות כי שמיות המשפט רציפה בגבולות העומס על יומן בית המשפט. שמיות ראיות התביעה כבר נשלה מהשלמה ושלב פרשת ההגנה מצוי בעיצומו. העורר עצמו סיים

עדותם ונחקר נגדית. בחודשים הקרובים קבועים מספר מועדי דין נוספים בהם תימשך שמיית עדי ההגנה. שיקילת מכלול נסיבות הענין והאיון מול מסוכנות העורר מובילות למסקנה, כי אין מקום לשנות מהחלטת בית המשפט המוחזק לעצור את העורר עד תום ההליכים.

14. אשר לטענת האפילה. בכל הנוגע לשחרור טלאל, הרי שעוניו של זה שונה מעוניו של העורר, שכן טלאל לא הואשם בעבירות הרצח עצמה כי אם בעבירות קשירת קשר וסיווע לאחר מעשה, בשים לב לראיות שנמצאו נגדו. ואשר למסוכנותו של טלאל, שתי ההחלטה בהן הוarker מעצרו בתשעים ימים נסמכו בעיקר על החשש שישפיע על עדיו הטענה ויבש מהלci משפט (ההחלטה מיום 4.11.2012 ב文书# 7691/12; ההחלטה מיום 31.1.2013 ב文书# 552/13). בהמשך לאמור, בהחלטת בית המשפט המוחזק בה נתקבלה בקשה טלאל לעין חוזר קבוע בבית המשפט שUILLET המסתוכנות התפוגנה, שכן עד הטענה העידו ואין עוד חשש טלאל ישפייע על עדים ויבש מהלci משפט (ההחלטה מיום 4.3.13, כבוד השופט צ' קאפק). ובאשר למעורבים האחרים שנחקרו, הרי שנוכח טענת המדינה לפיה הם לא הוועמדו לדין בהעדר ראיות נגדם כיון שנראו עוזבים את המקום לאחר צאתם מן הכנסייה, אין מקום להשוואת עניינים לעורר.

15. ולבסוף, לעין בקשה העוטר להתר לו לבצע בדיקת פוליגרפ פרטית בתחום הכלכלי, לא מצאתי עילה להתערב בהחלטת בית המשפט המוחזק בעניין זה.

בא כוח העורר טען כי אין למנוע מן העורר לערוך בדיקה זו בהסתמך על ההחלטה ב文书# 1000/05 גיא חסיד נ' מדינת ישראל, (1.3.2005)). יצוין, כי בהחלטה זו פירט השופט רובינשטיין בהרחבה את המחלוקת בפסקה ואת העמדות השונות בסוגיה זו. באת כח המדינה מצידה הפונתה לע"פ 3399 פלוני נ' מדינת ישראל, (27.2.2012), שניתן בהרכבת, שם נפסק, כי בבדיקה הפוליגרפ אינה ראייה קבילה בהליך העיקרי ולכן, ככליל, אין היא קבילה בבדיקה הראיות לכואורה בשלב המעצר. השופטת ארבל העירה שם, כי בנסיבות מיוחדות היה נכון בית המשפט לעין בתוצאות הפוליגרפ ולעשות בהן שימוש מסוים בהליך המעצר עד תום ההליכים. ואכן, ב文书# 3978 פלוני נ' מדינת ישראל, (7.6.2012), ניתן משקל לבדיקת הפוליגרפ בנסיבות בהן אבד תיק החקירה ובו ההודעות שנמסרו שנים קודם לכך, אולם ב文书# 8197/12 מדינת ישראל נ' ניסים חדאד, (22.11.2012), נדחתה בקשה הנאשム להסתמך על בדיקת פוליגרפ פרטית בשלב המעצר, משלא נתקיימו נסיבות מיוחדות שיצדיקו זאת. במקרים אחרים בהם עין בית המשפט בתוצאות הבדיקה, קבוע כי אין בהן לשנות ולגרוע מן התשתית הראיתית הכלולת (ראו המקרים שנזכרו בחווות דעתה של השופטת ארבל בע"פ 11/3399 הנ"ל).

ראו להזכיר, כי טענת העורר דן הוצאה במסגרת בקשה לעין חוזר בהחלטה לעצרו עד תום ההליכים, כאשר הסעד המבוקש אינו לעין בתוצאות בדיקה בהן מוחזק העורר ולתת להן משקל לעין מעצרו, כי אם להורות לגורמי שב"ס להתר כניסה גורמים מטעמו לבצע בדיקת פוליגרפ פרטית בתחום בית הסוהר. מבלתי להיכנס לשאלת נאותות ההליך הדיויני בו הוצאה הטענה, אני סבור כי דינה להידחות כיון שהעורר לא הצביע על נסיבות מיוחדות כאמור שיצדיקו עין בבדיקה פוליגרפ - אפילו יצבעו תוצאותיה כי הוא "דובראמת" - על אף שהראייה אינה קבילה לעין ההליך העיקרי. כן לא הראה כיצד יהא בכוחה של בדיקה זו לכՐסם במידה הנדרשת בתשתית הראיתית נגדו. בנסיבות אלה, אני רואה עילה להתערב בהחלטת בית משפט קמא בעניין זה.

.16 סוף דבר: העורר נדחה.

ניתנה היום, ט' בשבט התשע"ה (29.1.2015).

שפט
